

Sygn. akt: VIII U 1578/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił wysokość zadłużenia D. O. z tytułu składek w wysokości:

4 439,56 zł., w tym na:

a) ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od stycznia 2017 roku kwietnia 2017 roku w kwocie 2.999,76 zł oraz należne odsetki w kwocie 57,00 zł;

b) ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od stycznia 2017 roku kwietnia 2017 roku w kwocie 1.189,12 zł oraz należne odsetki w kwocie 15,00 zł;

c) Fundusz Pracy (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od stycznia 2017 roku kwietnia 2017 roku w kwocie 250,68 zł oraz należne odsetki w kwocie 0,00 zł

Wskazane powyżej odsetki naliczone zostały na dzień 20 czerwca 2017 roku.

Jednocześnie na podstawie art. 23 ust. 1 w/w ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że odsetki będą naliczane nadal, do dnia zapłaty i włącznie z tym dniem.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 - obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek. Wskazał także, że zawiadomił płatnika składek o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określania wysokości należności z tytułu składek, wzywając do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zastrzegł także, iż brak uregulowania określonego decyzją zobowiązania wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, w terminie miesiąca od otrzymania decyzji spowoduje przymusowe ściągnięcie należności w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Do decyzji organ rentowy załączył szczegółowe zestawienie należności w rozbiciu na poszczególne lata i miesiące.

/decyzja z dnia 20 czerwca 2017 roku k. 19 akt ZUS oraz zestawienie k. 18 akt ZUS/

Ubezpieczony D. O. w dniu 20 lipca 2017 roku złożył odwołanie od w/w decyzji i zaskarżył ją w całości.

/odwołanie z dnia 20 lipca 2017 roku k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 7 sierpnia 2017 roku k. 3- 3v/

Na rozprawie w dniu 21 lutego 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - wnioskodawca poparł odwołanie oraz wskazał, że w okresie kiedy był niezdolny do pracy nie występowałem o wystawienie mu zwolnień lekarskich i nie występowałem o zasiłki chorobowe. Pełnomocnik ZUS wnosi o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie ryczałtowej oraz oświadczył, że w niniejszej sprawie nie zostały przekroczone żadne uprawnienia i zgodnie z przepisami prawa została wydana przedmiotowa decyzja.

/stanowisko stron e - protokół z dnia 21 lutego 2018 roku 00:23:07 - 00:27:24 - płyta CD k. 46/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. O. od 2005 roku do chwili obecnej prowadzi działalność gospodarczą przedmiotem, której są usługi informatyczne.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 21 lutego 2018 roku 00:01:45 - 00:23:07 - płyta CD k. 46/

Pismem z dnia 19 kwietnia 2017 roku ZUS I Oddział w Ł. zawiadomił wnioskodawcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

/zawiadomienie z dnia 19 kwietnia 2017 roku k. 12 akt ZUS, zwrotne poświadczenie odbioru k. 13 akt ZUS/

Z kolei pismem z dnia 12 maja 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił, że został wyznaczony stronie 7-dniowy termin, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

/zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego z dnia 12 maja 2017 roku k. 14 akt ZUS/

Wnioskodawca od momentu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej do chwili obecnej nie wyrejestrowywał jej ani jej nie zawiesił.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 21 lutego 2018 roku 00:01:45 - 00:23:07 - płyta CD k. 46/

Za sporny okres nie były składane żadne deklaracje ani nie były płacone składki. Wnioskodawca ma świadomość, że obowiązują przepisy nakazujące opłatę składek w zryczałtowanej wysokości niezależnie od dochodów. Pomimo to nie opłaca należnych składek w ogóle, robi to z pełną świadomością, ponieważ przepisy regulujące powyższy obowiązek - w przekonaniu odwołującego - są niezgodne z konstytucją, ponieważ łamią jego prawa co do równości traktowania.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 21 lutego 2018 roku 00:01:45 - 00:23:07 - płyta CD k. 46/

Wnioskodawca za 2016 rok osiągnął dochód brutto bez składek dla ZUS w wysokości około 14.000 złotych.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 21 lutego 2018 roku 00:01:45 - 00:23:07 - płyta CD k. 46/

D. O. posiadał zadłużeń również w stosunku co do Urzędu Skarbowego na kwotę około 10.000 zł, a także wobec banku.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 21 lutego 2018 roku 00:01:456 - 00:23:07 - płyta CD k. 46/

Zaskarżoną decyzją z dnia 20 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił wysokość zadłużenia D. O. z tytułu składek w wysokości: 4 439,56 zł., w tym na:

a) ubezpieczenia społeczne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od stycznia 2017 roku kwietnia 2017 roku w kwocie 2.999,76 zł oraz należne odsetki w kwocie 57,00 zł;

b) ubezpieczenie zdrowotne (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od stycznia 2017 roku kwietnia 2017 roku w kwocie 1.189,12 zł oraz należne odsetki w kwocie 15,00 zł;

c) Fundusz Pracy (zakres nr deklaracji 01-39) za okres od stycznia 2017 roku kwietnia 2017 roku w kwocie 250,68 zł oraz należne odsetki w kwocie 0,00 zł

Wskazane powyżej odsetki naliczone zostały na dzień 20 czerwca 2017 roku..

/decyzja z dnia 20 czerwca 2017 roku k. 19 akt ZUS /

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci powołanej wyżej dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu rentowego, jak i osobowych źródeł

dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy. Zgromadzone dokumenty oraz zeznania wnioskodawcy nie budzą wątpliwości, co do ich wiarygodności. Zeznania te znajdują potwierdzenie w załączonej dokumentacji, stanowiąc tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Żadna ze stron nie kwestionowała wiarygodności zebranej w toku postępowania dowodowego dokumentacji dotyczącej wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie i jako bezzasadne zostało oddalone.

Z treści art. 6 ust. 1 pkt 5 i 12 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.) wynika, że obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym – podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art. 13 pkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 ust. 3 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe ubezpieczeni nie wymienieni w ust. 1, między innymi osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą sami obliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu.

Na mocy art. 46 ust. 1, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Na mocy § 21 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze (Dz.U. nr 165 poz. 1197 z późn. zm.), wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne, dokonane przez płatnika składek po terminie określonym w ustawie, powinny obejmować również odsetki za zwłokę obliczone w wysokości i według zasad określonych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, Nr 160, poz. 1083 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwanej dalej "ustawą – Ordynacja podatkowa".

Jak wskazano powyżej przepis art. 46 ust. 1 Ustawy nakłada na płatnika składek obowiązek obliczania, rozliczania i opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy, według zasad wynikających z przepisów tej ustawy.

Z treści art. 31 w/w ustawy wynika jasno, że do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio między innymi art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), w myśl którego zaległością podatkową (tu odpowiednio składkową) jest podatek niezapłacony w terminie płatności.

Oznacza to, że zaległość powstaje na skutek samego niedotrzymania terminu realizacji zobowiązania podatkowego (składkowego), niezależnie od przyczyn tego stanu rzeczy, w tym winy lub braku winy w terminowym spełnieniu świadczenia po stronie płatnika składek, czy jego pozostawania w dobrej wierze.

Ordynacja podatkowa w art. 53 § 1 przewiduje naliczanie odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, a więc w sytuacji braku terminowego spełnienia świadczenia, od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności (§ 4 art. 53 Ordynacji podatkowej).

A zatem dla istnienia obowiązku uiszczenia odsetek nie ma znaczenia przyczyna nieterminowego wykonania zobowiązania podatkowego, gdyż każda sytuacja faktyczna istnienia zaległości podatkowej rodzi następstwa w postaci powinności świadczenia od niej odsetek (tak przyjął też Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 stycznia 1985 r. SA/LU 282/85; POP 1992, Nr 1, poz. 27)

Powyższe oznacza, że nieopłacenie w terminie należnych składek skutkuje powstaniem obowiązku naliczenia odsetek niezależnie od przyczyny, dla których powstała zaległość składkowa.

Jednocześnie przepis art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej w sposób nie budzący wątpliwości określa, że odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności, nie przewidując innej możliwości ustalenia daty początkowej naliczania odsetek.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 1-5 w/w ustawy, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Z powyższego wprost wynika, że wnioskodawca, jako prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą jest zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Z uwagi na treść przytoczonych przepisów oraz okoliczność, że w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawca nie dopełnił obowiązku opłacenia należnych składek, powstało zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2017 roku do kwietnia 2017 roku, organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję określając wysokość zadłużenia wnioskodawcy wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

Podkreślenia wymaga fakt, że skarżący nie kwestionował okoliczności prowadzenia działalności gospodarczej. Nie kwestionował również faktu, że za sporny okres nie były składane żadne deklaracje ani nie były płacone składki. Co istotne wnioskodawca ma świadomość, że obowiązują przepisy nakazujące opłatę składek w zryczałtowanej wysokości niezależnie od dochodów. Pomimo to nie opłacał należnych składek w ogóle i robi to z pełną świadomością, ponieważ pozostaje w przekonaniu, że przepisy regulujące powyższy obowiązek są niezgodne z konstytucją, gdyż łamią jego prawa co do równości traktowania.

Powyższe oznacza, że wnioskodawca nie zgadzając się z zaskarżoną decyzją nie neguje okoliczności, które legły u podstaw jej wydania, ale przepisy, które - w jego przekonaniu - są niekonstytucyjne. Zdaniem Sądu Okręgowego brak podstaw do wyprowadzenia podobnych wniosków jak zostały sformułowane przez wnioskodawcę. Co istotne D. O. nie wskazał, które to konkretnie obowiązujące przepisy oraz w jakim konkretnie zakresie są niekonstytucyjne. Argumentacja strony powodowej ograniczyła się jedynie do podniesienia wskazanej kwestii bez jakiegokolwiek jej uzasadnienia. A co za tym idzie Sąd Okręgowy nie miał możliwości zweryfikowania jej zasadności. Brak konkretnych zarzutów w tej materii powoduje, że Sąd nie miał możliwości dokonania oceny, czy w rzeczywistości doszło do jakichkolwiek naruszeń, skoro odwołujący ograniczył się jedynie do wysunięcia gołosłownej tezy. Tym samym wskazane twierdzenie należało uznać za bezpodstawne.

Na marginesie Sąd Okręgowy pragnie jedynie zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku każdemu czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone przysługuje skarga konstytucyjna. Przepis ten określa równocześnie podstawowe warunki rozpoznania takiej skargi przez Trybunał Konstytucyjny. Szczegółowe uregulowania odnoszące się do skargi konstytucyjnej zawiera ustawa z dnia 1 sierpnia 1997 roku o

Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z 2000 roku Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 roku Nr 98, poz. 1070, z 2005 roku Nr 169, poz. 1417 oraz z 2009 roku Nr 56, poz. 459).

Skarga konstytucyjna jest to środek prawny przewidziany w polskim prawie jako asumpt do usuwania z systemu prawa norm prawnych niezgodnych z Konstytucją. Przedmiotem skargi konstytucyjnej może być wyłącznie akt normatywny (ustawa, rozporządzenie, zarządzenie itd.). Trybunał Konstytucyjny odmawia nadania biegu skargom konstytucyjnym kierowanym wyłącznie na określone orzeczenie sądu czy organu administracji. W skardze konstytucyjnej można kwestionować wyłącznie regulację prawną, która była podstawą takiego orzeczenia. Trybunał Konstytucyjny może rozpoznawać skargę konstytucyjną wyłącznie wówczas, gdy skarżący wykorzystał już wszystkie, przysługujące mu w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego, środki zaskarżenia lub środki odwoławcze

Oznacza to, że ustawa o Trybunale Konstytucyjnym stwarza możliwość wystąpienia każdemu obywatelowi ze skargą konstytucyjną w sytuacji gdy czyjeś konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone.

W tej sytuacji uznać należy, że organ rentowy w sposób prawidłowy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa wydał zaskarżoną decyzję.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy, o czym orzekł w sentencji wyroku.

E.W.